

Arrest

nr. 176 049 van 11 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. FRESE en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Zaimani, een dorp in het district Jalrez behorende tot de provincie Maydan Wardak. U bent Tadzjiek en soennitisch moslim. U ging naar school tot en met uw zestiende of zeventiende. Vervolgens hielp u uw vader in zijn eigen atelier met het herstellen allerlei elektrische apparaten.

Een week na het ontvangen van uw taskara (datum van uitgifte: 16/03/1392 - Gregoriaanse kalender: 06/06/2013) begon u te werken voor het bedrijf "Mercury Development" als onderhoudsmedewerker in het militaire trainingskamp in Pul-e Charkhi nabij Kabul. Daarnaast werkte u

ook nog voor uw vader in uw vrije tijd, voornamelijk op donderdagnamiddag en vrijdag. Ongeveer 15 à 20 dagen voor het offerfeest (dat plaats vond op 23 september 2015) kwamen twee mannen naar het atelier van uw vader. U was op dat moment alleen aan het werk. U groette deze mannen, zei dat ze moesten gaan zitten en bood hen thee aan. Ze stelden u allerlei vragen over het atelier en uw werk, en draaiden het onderwerp langzaam richting uw job in Pul-e Charkhi. Ze vroegen u of u een moslim was en of u de jihad wilde doen. U zei dat u dit wilde doen op voorwaarde dat het op de islamitische manier was. Vervolgens zeiden de mannen dat ze wisten dat u in Pul-e Charkhi werkte. U ontkende dit, maar de mannen zeiden dat ze u in een legervoertuig heen en weer hadden zien gaan tussen Kampani en Pul-e Charkhi. Ze wisten dat u soms toestellen meebracht van uw werk in Pul-e Charkhi en vroegen u om iets in de motor van een airco te plaatsen. U bleef ontkennen dat u in Pul-e Charkhi werkte waarop de mannen u begonnen te bedreigen. U dacht dat ze misschien een grap aan het uithalen waren en u negeerde dit. Hierop gingen de mannen terug naar de auto waarmee ze gekomen waren. Even later kwamen ze terug naar het atelier en boden ze u geld aan. U zei dat u hun geld niet wilde en dat u uw job niet wilde verliezen. Uiteindelijk gingen de mannen ervandoor.

Een week later werd u opgebeld door uw vader toen u aan het werk was in het militaire trainingskamp in Pul-e Charkhi. Hij zei dat hij een brief van de Taliban had ontvangen die gericht was aan u. U vroeg aan uw vader om deze brief te laten vertalen door iemand die Pashtu sprak. Diezelfde dag keerde u terug naar uw dorp. Een vriend van uw vader vertaalde de brief voor u. Er stond in dat u het met uw leven zou bekopen indien u niet deed wat men van u vroeg. U sprak met uw familie en besloot dat u niet in Afghanistan kon blijven. Diezelfde avond verliet u uw dorp en ging u naar een gastenverblijf in Kampani nabij Kabul. U dacht dat deze problemen misschien zouden weggaan als u hier een tijdje zou verblijven. U kreeg echter diverse telefoontjes van onbekende nummers. Men zei dat men wist dat u in Kampani was en dat u zich niet kon verstoppen voor hen. U lichtte uw vader hierover in en verhuisde naar een ander hotel waar minder gasten kwamen. U werd echter opnieuw opgebeld met de boodschap dat men wist dat u van hotel veranderd was. Hierop belde u opnieuw met uw vader. Hij zei dat hij wat spaargeld had en een stuk land zou verkopen om een smokkelaar te regelen.

Uiteindelijk verliet u Afghanistan via Pakistan. Vanuit Quetta reisde u naar Iran, om hier vervolgens de grens over de steken met Turkije. U nam een rubberboot naar Griekenland en reisde door Slovenië, Kroatië, Oostenrijk en Duitsland. Op 6 november 2015 kwam u aan in België. U moest in de vooropvang verblijven en diende op 26 november 2015 uw asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève aannemelijk te maken, noch een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en/of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u de Taliban omwille van uw job als onderhoudsmedewerker in het militaire rekruteringskamp van Pul-e Charkhi (vragenlijst DVZ, CGVS p. 14-21). Zowel uw tewerkstelling in Pul-e Charkhi als de daaruit voortvloeiende problemen die u aanhaalt kunnen echter in

vraag gesteld worden, daar u er onder meer niet in slaagde om het Commissariaat-Generaal te overtuigen van uw recente herkomst en/of verblijfplaatsen. U verklaarde afkomstig te zijn uit het dorp Zaimani, behorende tot het district Jalrez in de provincie van Maydan Wardak. U situeert dit dorp tussen het districtscentrum van Jalrez en provinciehoofdstad Maydanshahr. Gevraagd naar de omringende dorpen van Zaimani spreekt u onder meer over Ismail Khel, Ali Khel en de berg Shutur Sang. Opvallend is dat u hierbij ook Nerkh vermeld, hoewel Nerkh geen dorp is maar wel de naam van het naburige district en het centrum aldaar. Verder geeft u aan dat er een rivier stroomt en een hoofdweg in de buurt is, twee gegevens die inderdaad kloppen, en benoemt u ook één schrijn (CGVS p. 3), waarover echter geen informatie kon teruggevonden worden. Wanneer u later tijdens het gehoor gevraagd wordt om de route te omschrijven tussen uw dorp en de winkel van uw vader in Maydanshahr - een route die u gedurende een tweetal jaar toch veelvuldige aflegde - is uw antwoord weliswaar zeer opmerkelijk. Zo stelt u onder meer dat u, komende van uw vaders winkel in Maydanshahr, eerst het dorp Mama Noor Khel passeerde, vervolgens voorbij Kote Ashrow en Zaiwalat kwam, en nadien Zaimani bereikte (CGVS p. 4). Nochtans blijkt uit verschillende bronnen dat op de weg komende van Maydanshahr eerst Zaiwalat ligt en daarna pas Mama Noor Khel. Bovendien bevindt Zaiwalat zich (komende van Maydanshahr) vóór de dorpen Ismail Khel en Ali Khel, hoewel u Zaimani eerder nog tussen deze twee dorpen situeerde (CGVS p. 3). Ook uw antwoord op de vraag om de weg tussen uw dorp (Zaimani) en de plaats Kampani in Kabul - waar u de voorbije twee jaren quasi dagelijks naartoe ging om Pul-e Charkhi te bereiken - is op zijn minst bevreemdend. U verklaart namelijk dat u op weg van Zaimani naar Kampani (oftewel richting Maydanshahr) onder meer de volgende dorpen passeerde: Ismail Khel, Ahmad Khel, Mama Noor Khel, Zaiwalat, en Kote Ashrow (CGVS p. 9). Niet alleen komt Ismail Khel volgens de beschikbare kaarten pas na Mama Noor Khel op de weg richting Maydanshahr, ook valt het op dat u opnieuw aangeeft dat Mama Noor Khel vóór Zaiwalat en Kote Ashrow zou komen (CGVS p. 9), hetgeen u vreemd genoeg eerder eveneens verklaarde wat betreft de omgekeerde route - namelijk die tussen uw vaders winkel in Maydanshahr en uw dorp Zaimani. Uw herkomst uit deze regio, en daarbovenop het feit dat u de afgelopen jaren bijna dagdagelijks deze weg zou afgelegd hebben, zijn hierdoor op zijn minst twijfelachtig te noemen. Wanneer u later tijdens het gehoor nog geconfronteerd wordt met andere dorpen uit die omgeving, blijken ook hier uw herinneringen niet of niet volledig overeen te stemmen met diverse geografische kaarten. Zo situeert u het dorp Sayyid Khel correct op de weg tussen Zaimani en Maydanshahr, maar stelt u verkeerdelijk dat het, komende van Zaimani, aan de rechterzijde van de weg zou liggen (CGVS p. 12). Ook wanneer u naar het dorp Molakhel gevraagd wordt, eveneens gelegen op de weg tussen Zaimani en Maydanshahr, is uw antwoord op zijn minst opmerkelijk. U stelt namelijk dat er twee dorpen met deze naam zijn, één dichtbij uw eigen dorp (Zaimani) en één op de weg van Zaimani naar Jalrez. Tegelijkertijd verklaart u eveneens dat één Molakhel dichtbij Zaimani is en één dichtbij Maydanshahr (CGVS p. 12). Nochtans ligt Molakhel volgens de gehanteerde bronnen ongeveer ten midden op de weg tussen Zaimani en Maydanshahr, en kon er ook geen dorp met diezelfde naam teruggevonden worden op de weg tussen Zaimani of Jalrez, noch dichtbij Zaimani, noch dichtbij Maydanshahr. Een ander dorp dat wel dichtbij Maydanshahr gelegen is (Tagan, CGVS p. 13) kent u dan weer niet, en Rustam Khel, een dorp in de buurt van Molakhel, geeft u aan wel te kennen, maar situeert u eveneens opvallend verkeerd. U stelt namelijk dat dit dorp dichtbij Ismail Khel - oftewel in de buurt van uw eigen dorp - gelegen is, terwijl Rustam Khel in feite halverwege tussen Zaimani en Maydanshahr gelegen is. In datzelfde opzicht is het bovendien des te opmerkelijker dat u de plaatsen tussen uw eigen dorp (Zaimani) en het districtscentrum van Jalrez daarentegen wel zonder moeite en in de juiste volgorde kon benoemen (Alikhel, Ahmad Khel, Mama Noor Khel, Seh Qala, CGVS p. 12, 13), zeker daar u eerder tijdens het gehoor twee van deze dorpen (namelijk Ahmad Khel en Mama Noor Khel, CGVS p. 4, 9) nog op de weg tussen Zaimani en Maydanshahr situeerde. Al deze elementen lijken er dan ook sterk op te wijzen dat u zich bepaalde geografische informatie heeft proberen eigen maken en niet spreekt vanuit persoonlijke ervaringen of een authentieke leefwereld, te meer u in deze regio zou geleefd hebben vanaf uw geboorte tot voor uw vertrek, alsook veelvuldig de baan op was.

Verder kan ook uw politieke kennis van uw regio van herkomst ernstig in vraag gesteld worden. Zo verklaart u in eerste instantie simpelweg dat u niet weet wie het hoofd van uw district was op het moment dat u uit uw regio vertrok, om vervolgens plots de naam van de provinciegouverneur van Maydan Wardak (Hayatullah Hayat, CGVS p. 13) uit te roepen. U stelt hierbij dat iemand u vertelde dat hij het nieuwe districtshoofd was, maar kan tegelijkertijd niet aangeven sinds wanneer hij dan deze functie vervulde of wie zijn voorganger was. Ook de confrontatie met de naam van het werkelijke districtshoofd op het moment dat u de regio verliet, namelijk Naqibullah Haideri, laat u deze toch wel opvallende vergissing niet inzien. Pas wanneer u even later gevraagd wordt wie de provinciegouverneur van Maydan Wardak was corrigeert u zichzelf en geeft u aan dat dit in feite Hayatullah Hayat is, en verklaart u dat u zich eerder vergiste toen u hem als districtshoofd aanduidde. Op de vraag sinds wanneer Hayatullah Hayat dan precies provinciegouverneur van Maydan Wardak was antwoordt

u vervolgens vreemd genoeg "twee of anderhalf jaar". Nochtans werd Hayatullah Hayat pas in juni 2015, of met andere woorden zeer recent voor uw vertrek uit de regio, benoemd tot provinciegouverneur; een gebeurtenis die u als lokale inwoner moeilijk kan ontgaan zijn. Dit laat opnieuw sterk vermoeden dat u ook bepaalde politieke gegevens heeft ingestudeerd, hetgeen ook blijkt wanneer u met de namen van enkele prominente figuren uit uw regio geconfronteerd wordt. Zo stelt u de naam Abdul Majid Khogyani gehoord te hebben maar weet u vreemd genoeg niet dat het om de voorganger van gouverneur Hayatullah Hayat gaat. Ook van Pir Mohammad Amarkhel, voormalig politiefchef van het district van Jalrez, beweert u gehoord te hebben, maar wanneer u vervolgens gevraagd wordt wat u zoal over deze persoon hoorde kan u hier vreemd genoeg geen enkel antwoord op bieden. De naam Syed Jawad Honar, voormalig districtshoofd van Jalrez, zegt u dan weer helemaal niets, en ook over Haseebullah Kalimzay - prominent lokaal politicus en winnaar van de provinciale raadsverkiezingen in 2014 - kan u geen enkele informatie geven. Ook kan u zelf geen enkele prominente politieke of machtsfiguur (oa. hoofd van de 'arbaki', hoofd van de lokale politie, provinciale politiefchef) uit uw eigen regio benoemen, waarbij u steeds het weinig toereikende argument aanhaalt dat u niets met deze mensen te maken had (CGVS p. 11, 13, 14). Des te opvallender is dat u de namen van Shah Agha en Dil Agha, twee Talibanleiders die reeds enkele jaren geleden om het leven kwamen, daarentegen nog niet bent vergeten, hoewel u er tegelijkertijd geen idee van heeft wie hen precies heeft opgevolgd in uw regio (CGVS p. 12). Nog frappant is dat u in deze context ook over een zekere Mullah Mansour spreekt als "een man die bekend raakte de laatste dagen" en hierbij niet lijkt te beseffen dat u het in feite over de toenmalige nationale leider van de Taliban heeft.

Helemaal bevreemdend is daarenboven uw antwoord op de vraag naar de aangrenzende districten van Jalrez. U verwijst eerst en vooral naar het district "Behsud", hoewel er in de provincie Maydan Wardak een duidelijk onderscheid gemaakt wordt tussen Markaz-e-Behsud en Hesa-e-Awal-e-Behsud, twee duidelijk van elkaar te onderscheiden districten. Daarnaast stelt u tot verbijstering toe dat ook Ghazni en zelfs Kabul tot de provincie Maydan Wardak behoren, hoewel het hier in feite om twee aangrenzende provincies gaat. In diezelfde adem voegt u ook nog Sanglakh toe, waarover u verklaart dat het dichtbij Jalrez is maar er niet aan grenst. Nochtans is Sanglakh geen district maar wel een bekende vallei die daarenboven binnen het district van Jalrez zelf gelegen is.

In groot contrast met uw geografische en politieke kennis staat dan weer de gedetailleerdheid waarmee u één van de grootste incidenten die vorig jaar plaatsvond in het district van Jalrez omschrijft (CGVS p. 10, 11). U gaf immers correct aan dat er in de maand van de Ramadan een dertigtal Hazara's die deel uitmaakten van de lokale arbaki (politie) onthoofd werden nadat de Taliban erin slaagde een aantal checkposten over te nemen. Ook weet u onder meer hoelang de aanval ongeveer duurde, dat de Taliban nadien weer wegtrok uit het gebied, en dat de regering beloofde versterking te sturen maar nooit deze belofte nakwam. Het is echter opvallend dat u dit incident stellig op de 27ste dag van de Ramadan situeert (CGVS p. 11), terwijl de Ramadan slechts begon op 18 juni 2015 en diverse bronnen aantonen dat deze grootschalige aanval plaatsvond op 2 juli 2015, oftewel op de 15de dag van de Ramadan. Gevraagd wanneer de Ramadan dan precies plaatsvond antwoordt u bovendien merkwaardig genoeg dat dit in de maand 'assad' of 'sunbulah' was, terwijl dit in feite gedurende de maanden 'jawza' en 'saratan' was (namelijk van 18 juni 2015 tot 18 juli 2015; of van 28 'jawza' 1394 tot 27 'saratan' 1394). Daarnaast is het eveneens opmerkelijk dat u stelt dat de Taliban televisie niet toeliet en als anti-islamitisch beschouwde, maar dat er geen concrete problemen waren met het telefoonnetwerk (CGVS p. 12). Uit bronnen blijkt immers dat de Taliban geregeld, en boven ook nog recent voor uw vertrek, aanvallen uitvoerde tegen telefoonmasten van twee belangrijke providers in de provincie Maydan Wardak.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jalrez gelegen in de provincie Wardak. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Jalrez heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te

nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Hierdoor verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Tot slot blijkt er ook nog een frappante inconsistentie te bestaan tussen uw persoonlijke verklaringen wat betreft uw tewerkstelling bij het bedrijf Mercury in Pul-e Charkhi en de gegevens op één van de documenten die u neerlegde ter ondersteuning van uw asielrelaas. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-Generaal verklaarde u dat u voor het bedrijf Mercury aan de slag ging een week nadat u uw taskara had ontvangen (CGVS p. 7). Het hebben van een taskara was volgens u immers een voorwaarde om in het militaire rekruteringskamp van Pul-e Charkhi te kunnen beginnen werken (CGVS p. 6). Gezien uw taskara werd uitgegeven op 16/03/1392 (Gregoriaanse kalender: 06/06/2013), betekent dit dat u voor Mercury aan de slag zou gegaan zijn rond 23/03/1392 (Gregoriaanse kalender: 13/06/2013). Het is in dat opzicht echter op zijn minst bevreemdend dat u eveneens een brief van Mercury voorlegt waarin opgetekend staat dat u in dienst was bij hen van 10 mei 2013 tot en met 28 juli 2015 (zie document 4 in inventaris). Dit betekent met andere woorden dat u reeds aan de slag was bij Mercury nog voor het ontvangen van uw taskara of identiteitskaart, wat niet alleen allesbehalve plausibel is gezien de beveiligingsgraad van militaire basissen in Afghanistan, maar bovendien ook in strijd is met uw eigen verklaringen hieromtrent, hetgeen uw algemene geloofwaardigheid nogmaals ernstig in vraag stelt.

De andere documenten die u voorlegde kunnen bovenstaande argumentatie niet wijzigen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat dergelijke documenten gemakkelijk op frauduleuze wijze tegen betaling verkrijgbaar zijn, zowel in Afghanistan zelf als daarbuiten (zie administratief dossier), wat de bewijswaarde hoe dan ook minimaliseert. Documenten kunnen bijgevolg slechts een ondersteuning vormen voor geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is.

Rekening houdend met alle bovenstaande bemerkingen kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend. De landeninformatie waarop het CGVS zich hierboven heeft gebaseerd, kan u terugvinden in de blauwe map van het administratief dossier van het CGVS.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker merkt op dat verweerder geen aandacht heeft voor de eigenlijke reden voor zijn persoonlijke vrees voor vervolging en/of het reële risico op ernstige schade. Hij acht het stuitend dat verweerder zowel detailkennis als een gebrek aan detailkennis beschouwt als een indicatie dat verzoeker niet uit de beweerde regio komt.

Het enkele feit dat hij op de zeer gedetailleerde vragen wellicht niet altijd een juist antwoord heeft gegeven, staat volgens verzoeker niet in verhouding met de zeer uitvoerige en hoofdzakelijk onbetwiste verklaringen omtrent zijn regio en de politieke situatie. Hij merkt op dat veel verifieerbare details niet zijn terug te vinden in de weigering, zoals *“het wegdek van de hoofdwegen in Zaimani, de route van de werkplaats naar het politiebureau, enkele bezienswaardigheden op de weg van de werkplaats naar huis (o.a. een Afghaanse leger basis, school, begraafplaats, Amerikaanse leger basis, bazaar), de toegangspoorten en de beveiliging bij Pul-e Charkhi”*. Verder wenst verzoeker *“nog te benadrukken dat de verwijzing tijdens het interview naar “Behsud” zag op Markaz-e- Behsud, dat hij ontkent te hebben beweerd dat Ghazni en Kabul tot de provincie Maydan Wardak behoren, en dat hij nog steeds overtuigd is dat Sanglakh niet binnen het district van Jalrez is gelegen”*. Verzoeker meent dat de wijze waarop zijn kennis van zijn regio van herkomst werd getoetst een examen topografie of maatschappijleer betrof waarbij de lat zeer hoog wordt gelegd, zonder rekening te houden met het feit dat hij slechts beperkt onderwijs heeft gevolgd en werkzaam was als reparateur van elektrische apparaten. Hij stelt dat slechts weinigen goed bekend zijn met de (lokale) politiek en dat de exacte volgorde van de dorpen die men passeert van en naar het werk niet iets is dat men pleegt te onthouden, zeker niet *“als passagier omringd door mede-lifters zonder benul van een mogelijk toekomstig interview bij het CGVS in België”*. Indien hij zich werkelijk had voorbereid op dergelijke vragen, was volgens hem te verwachten geweest dat hij foutloos en zonder problemen de zeer gedetailleerde vragen kon beantwoorden.

Vervolgens meent verzoeker dat volledig wordt voorbijgegaan aan de bewijskracht die uitgaat van de details waarmee hij de omstandigheden in de regio Jalrez omschrijft en dat de gedetailleerdheid van de omschrijving, inclusief de maand waarin het incident met de Hazara's zich voordeed, een sterke indicatie vormt dat hij inderdaad uit deze regio afkomstig is. Hij wijst erop dat hij zich ook heeft vergist in de datum waarop de ramadan aanving, ook al respecteert hij de vastenmaand. De vergissing met betrekking tot de datum doet volgens hem niet af aan de bewijskracht van zijn verklaring. Dat hij aangaande de problemen met het telefoonnetwerk in één adem wel sprak over problemen met de televisieverbinding, verleent zijn verklaring geloofwaardigheid, aldus verzoeker. De algemene opmerking dat de taliban aanvallen op telefoonmasten uitvoeren, doet volgens hem niet af aan zijn verklaring dat hij nooit problemen heeft ervaren met het telefoonnetwerk als gevolg van dergelijke aanvallen.

Wat betreft zijn taskara en de brief van Mercury, wijst verzoeker erop dat hij tijdens het gehoor onder andere heeft verklaard dat zijn werkelijke geboortedatum en zijn professionele occupatie niet overeenkomen met de gegevens op de taskara, dat hij geen weet had van de uitgiftedatum van de taskara, dat men in Afghanistan minder waarde hecht aan data dan in het Westen en dat hij de inhoud van de brief van Mercury niet kent. De oorsprong van de inconsistentie ligt volgens hem in de onzorgvuldigheden bij het opstellen van deze documenten, *“hetgeen weinig opzien zou baren in een land als Afghanistan”* en in lijn ligt met zijn verklaringen.

Verder wijst verzoeker erop dat de door hem voorgelegde dreigbrief in de bestreden beslissing niet eens als zodanig wordt genoemd en dat enkel in algemene zin wordt gesteld dat de voorgelegde documenten gemakkelijk op frauduleuze wijs tegen betaling verkrijgbaar zijn. Hij merkt op *“dat de verklaring omtrent de inhoud van de dreigbewijs (gedaan op een moment dat mijn cliënt deze brief nog niet in zijn bezit had, daar deze zich nog in zijn ouderlijke huis in Afghanistan bevond) consistent is met eigenlijke inhoud. Zo verklaarde mijn cliënt dat de brief handgeschreven was, opgesteld in Pashtun, dat zijn naam op de brief vermeld stond, dat de brief melding maakte van iets in trant van “you work with infidels. If you do not work with us, your life is in danger”, dat de brief ondertekend was, en dat de brief twee stempels bevatte, een boven en een onder”*. Volgens hem komt dit inderdaad overeen met de inhoud van de brief. Hij meent dat verweerder deze brief niet zomaar terzijde kan schuiven met de algemene opmerking dat deze documenten gemakkelijk op frauduleuze wijze tegen betaling verkrijgbaar zijn zonder een poging

te wagen om deze verdachtmaking toe te passen op dit individuele geval, eventueel na aanvullend onderzoek naar de authenticiteit van de documenten.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een kopie van zijn taskara (stuk 2), een kopie van de documenten van Mercury (stuk 3) en een dreigbrief met “*onofficiële vertaling*” (stuk 4).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij werd bedreigd door de taliban omdat hij als onderhoudsmedewerker van een bedrijf in een militair trainingskamp nabij Kabul werkte en door iets in de motor van een airco diende te plaatsen. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde regio van herkomst gelet op (a) zijn gebrekkige geografische kennis van deze regio, (b) zijn gebrekkige politieke kennis van de regio, (c) zijn verklaringen over de districten en de provincie Maydan Wardak, (d) zijn verkeerde situering in de tijd van een incident in het district Jalrez waarover hij nochtans verder gedetailleerde verklaringen kan afleggen, (e) zijn verklaring dat er geen problemen waren met het telefoonnetwerk terwijl uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map ‘Landeninformatie’) blijkt dat de taliban ook recent voor verzoekers vertrek aanvallen uitvoerde op telefoonmasten van twee belangrijke providers in de provincie Maydan Wardak, (ii) zijn verklaringen niet overeenstemmen met de inhoud van één van de door hem neergelegde documenten, en (iii) de overige door hem neergelegde documenten niet van aard zijn de voorgaande vaststellingen te wijzigen.

Wat betreft verzoekers herkomst uit het dorp Zaimani, district Jalrez, provincie Maydan Wardak stelt de Raad vast dat hij wel degelijk aannemelijk maakt van deze plaats afkomstig te zijn. Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

In de bestreden beslissing wordt er onder meer op gewezen dat verzoeker Nerkh vermeldt als één van de omliggende dorpen van Zaimani, terwijl dit de naam is van een naburig district en centrum aldaar. Indien Nerkh ook de naam is van het centrum van het district, is het niet onaannemelijk dat verzoeker dit vermeldt wanneer hem wordt gevraagd naar naburige dorpen (gehoorverslag CGVS, p. 3). Hij vermeldt immers tevens de berg Shutur Sang waaruit blijkt dat verzoeker zich in zijn antwoord niet louter beperkte tot enkel naburige dorpen. Dat verzoeker de volgorde van een aantal dorpen tussen zijn woonplaats en de winkel van zijn vader in Maydanshahr en tussen zijn woonplaats en de plaats

Kampani niet steeds correct in de juiste volgorde weergeeft, is op zich onvoldoende zwaarwichtig om afbreuk te doen aan de gegevens die verzoeker wél correct wist weer te geven. Rekening houdend met verzoekers beperkte opleiding (zie gehoorverslag CGVS, p. 3) in samenhang met het gegeven dat het gehoor bij het CGVS gepaard kan gaan met een zekere mate van stress, is het aannemelijk dat verzoeker de geografische ligging van enkele dorpen door elkaar haalt. Daarenboven dient te worden vastgesteld dat verzoekers omschrijving van het wegdek in Zaimani, van de omgeving van de winkel van zijn vader, van de route van deze winkel naar zijn woonplaats (gehoorverslag CGVS, p. 3-4), alsook van de situering en beveiliging van het trainingskamp in Pul-e Charkhi (gehoorverslag CGVS, p. 9) gedetailleerd en doorleefd overkomt en verweerder hierover niet de minste twijfel uit. Dat verzoeker een schrijn benoemt waarover geen informatie kon worden teruggevonden zoals de bestreden beslissing vaststelt betekent niet dat dit schrijn in het geheel niet zou bestaan. Verzoekers kennis over onderwerpen die zijn directe leefwereld aangaan blijkt overigens wel zeer ruim en gedetailleerd. Zo antwoordde verzoeker spontaan op de vraag naar de telefoonoperatoren in zijn regio dat Imithan van 6 AM tot 6 PM werkte, Roshan maar af en toe werkte en Etisalat helemaal niet. Dat verzoeker zelf geen problemen heeft ondervonden met zijn telefoon, hoewel uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de taliban aanvallen uitvoert op telefoonmasten in de provincie Maydan Wardak, betekent niet dat verzoekers herkomst niet aannemelijk is. Het is immers perfect mogelijk dat verzoeker geen last heeft ondervonden van deze aanvallen op telefoonmasten en er verder dan ook niet veel aandacht aan besteedde. Overigens vermeldde verzoeker wel spontaan dat de taliban sommige tv-programma's niet aanvaardde wegens anti-islamitisch (gehoorverslag CGVS, p. 12). Verzoeker wist eveneens dat radio Arman werkte en stelde voor wat tv's betreft hij voornamelijk naar Tolo keek en minder naar Ariana omdat de programma's van deze laatste zender hem niet erg interesseerden. Verzoeker blijkt ook perfect op de hoogte van de talibanleiders actief in zijn regio; hij noemt ze bij naam en beschrijft gedetailleerd de omstandigheden van hun dood.

De vaststellingen in de bestreden beslissing met betrekking tot de aangrenzende districten van Jalrez kunnen hieraan geen afbreuk doen. Redelijkerwijze kan overigens van een laag opgeleide persoon wiens directe leefwereld zich uitsluitend situeerde in Maydanshar en Zaimani en de laatste jaren ook nog in Puli Charki niet verwacht worden dat hij alle districten die grenzen aan het zijne kan benoemen. Bovendien verklaarde verzoeker dat zijn vader hem niet toeliet om naar veel plaatsen te gaan omwille van het gevaar, dat kan worden geacht groot te zijn in deze regio.

Ook met betrekking tot de politieke kennis van zijn regio van herkomst kan worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen doorleefd en spontaan overkomen. Immers, hij maakte spontaan melding van de naam Hayatullah Hayat: "[KV komt al roepend tussen:] Hayatullah Hayat, hij is de district chief." (gehoorverslag CGVS, p. 13). In de bestreden beslissing wordt er bovendien zelf op gewezen dat verzoeker later tijdens zijn gehoor zijn vergissing corrigeert waar hij eerder Hayatullah Hayat als districtshoofd aanduidde terwijl deze provinciegouverneur was (gehoorverslag CGVS, p. 13). Dat verzoeker stelt dat deze op het moment van het gehoor anderhalf of twee jaar provinciegouverneur was, terwijl dit in werkelijkheid bijna een jaar is, is op zich onvoldoende om verzoekers herkomst in twijfel te trekken. Verder dient met betrekking tot verzoekers kennis van politieke en andere prominenten uit zijn regio te worden opgemerkt dat in het gehoorverslag als volgt wordt gesteld: *"U stelt mij vragen waarop ik niet kan antwoorden want ik had niks te doen met deze mensen. Bijvoorbeeld als je mij vragen stelt over mijn beroep stelt, dan sta ik tot je dienst, of over Zaimani of Maydanshahr. Als ik had geweten dat de hoeveel informatie die je nodig had zo zou zijn... Ik weet niet dat ik zoveel ondervraagd zou worden toen ik hier toekwam. Deze vragen behoren tot de standaardvragen die gesteld worden. Het niet weten van een antwoord op dergelijke vragen betekent niet automatisch dat het antwoord op uw asielaanvraag negatief zal zijn. Indien u het antwoord op een vraag niet weet mag u dat ook gewoon zeggen en hoeft u zeker niets te verzinnen. Ik wil u gewoon vragen om alle informatie te geven die u zich kan herinneren. OK, wat ik weet zeg ik u en als ik iets niet weet zeg ik u dit ook."* (gehoorverslag CGVS, p. 14). Het feit dat verzoeker over een aantal prominenten slechts een beperkte kennis heeft, maakt, mede gelet op zijn spontane en doorleefde verklaringen in het algemeen, niet dat zijn herkomst *in casu* in twijfel dient te worden getrokken.

Wat betreft het incident waarbij een dertigtal Hazara's werden onthoofd, dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift terecht op wijst dat hij zich tevens vergiste met betrekking tot de aanvang van de ramadan, hetgeen redelijkerwijze kan verklaren dat hij tevens dit incident op de 27ste in de plaats van de 15de dag van de ramadan situeert. Uit lezing van het gehoorverslag blijkt hoe dan ook dat verzoeker dit incident op zeer gedetailleerde wijze beschrijft hetgeen overigens door de bestreden beslissing wordt bevestigd. De vergissing betreffende de precieze datum van dit incident kan dan ook op zich niet aantonen dat verzoekers kennis hieromtrent ingestudeerd zou zijn.

Gezien het geheel van voorgaande vaststellingen, kan worden besloten dat verzoeker zijn afkomst uit het dorp Zaimani, district Jalrez, provincie Maydan Wardak wel degelijk aannemelijk heeft gemaakt.

Verder dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas *prima facie* eveneens geloofwaardig is. De wijze waarop verzoeker uiteenzet dat hij werd tewerkgesteld voor het onderhoud van elektrische apparaten op het trainingskamp in Pul-e Charkhi en benaderd werd door leden van de taliban komt opnieuw spontaan, gedetailleerd en doorleefd over (gehoorverslag CGVS, p. 14-16 en 17-19). De kleine incoherenties kunnen de Raad niet ontdoen van deze doorleefde en gedetailleerde indruk. Daarenboven staat verzoeker zijn tewerkstelling met originele documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier en verzoekschrift, stukken 2-4). In zijn verzoekschrift wijst verzoeker er terecht op dat hij reeds tijdens zijn gehoor opmerkte dat men in Afghanistan niet veel belang hecht aan precieze data (gehoorverslag CGVS, p. 6). Tevens merkt verzoeker terecht op dat zijn omschrijving van de dreigbrief tijdens het gehoor (gehoorverslag CGVS, p. 18) overeenstemt met de eigenlijke dreigbrief (verzoekschrift, stuk 4) die hij op het moment van zijn gehoor nog niet in zijn bezit had.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas *in casu* voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient te worden besloten dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER